

இயல்: 1. ஆசிரியர் கடிதங்கள்

1) அறிமுகம்

(அறிவியல் வளர்ச்சியின் காரணமாக, உலகம் பெற்றுள்ள முன்னேற்றங்களுள் ஒன்று, இதழியல் துறை.)
மக்களாட்சி முறையில் சட்டம், சட்டமன்றம், நீதி மன்றம், இதழியல் என்ற நான்கும், தூண்களாக அமைந்து மக்களாட்சி முறையை வலுப்படுத்துகின்றன.) மக்களாட்சி முறையைத் தாங்கும் நான்காவது தூணாக (Fourth Estate) இதழியல் மதிக்கப்படுகின்றது. மக்களாட்சி முறையில், அரசு என்பது, பழங்கால முறைப்படி அரசர்களால் ஆனதல்ல. தேர்தல்கள் மூலம் மக்கள் உருவாக்குகின்றவையே மக்களரசுகள். மக்கள் நினைத்தால் ஆட்சியையும் ஆட்சியாளர்களையும் தேர்தல் மூலம் மாற்றிவிட முடியும். மக்களின் அரசு, மக்களுக்காக அரசு என்ற நிலையில், மக்களின் கருத்தைச் செம்மையாகப் பிரதிபலிப்பவை இதழ்களே எனலாம். இதழ்களில் வெளியாகும் செய்திகள் மக்களைப் பற்றியதாக இருத்தல் வேண்டும். மக்களின் நன்மைக்காகச் செயற்பட வேண்டும். இதழியல் கருத்து, மக்களின் உணர்வுகளையும் ஏக்கங்களையும் அரசுக்குத் தெரிவிக்கும் வகையில் இதழ்கள் செயற்படவேண்டும்..

அரசின் நடைமுறைகளும், செயல் திட்டங்களும், இயற்றும் சட்டங்களும் மக்களின் நன்மையைக் கருதி அமைய வேண்டும் என்பதில் இதழ்கள் விழிப்புடன் இருத்தல் வேண்டும். மக்களுடன் தொடர்புடைய அரசு நிறுவனங்கள், தனியார் நிறுவனங்கள், பொது

அமைப்புகள் என்பனவும் மக்கள் நன்மைக்காகச் செயற்பட வேண்டும். மக்களின் நன்மைக்கு மாறாகப் பாதகமாகச் செயற்படும் போதும் மக்களின் நலத்துக்கு மாறான சட்டங்கள் உருவானாலும் இதழ்கள் பொங்கி எழுந்து கண்டனம் செய்து தவற்றினைத் திருத்திட முனைகின்றன. பல்வேறு வரிகள் விதிப்பது அரசுக்கு உரிய கடமைதான். ஆயின் வரி விகிதம் கடுமையாக உயரும்போது கண்டனம் தெரிவிப்பவை இதழ்களே!

செய்தி இதழ்கள், செய்திகளை நாற்புறத்தினின்று சேகரிக்கின்றன. (அச்செய்திகளைப் பற்றி வல்லுநர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர்.) (அரசின் நிதி நிலை அறிக்கையை, நாடாளுமன்றத்தில் வழங்கியதும், அவ்வறிக்கை பற்றி இதழ்கள் பற்பல கோணங்களில் ஆய்கின்றன.) வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு எவ்வகை நிவாரணம் கிடைக்கும்? மத்திய தர வர்க்கத்தினருக்கு எவ்வகைப் பாதிப்பு? வணிகத் துறைக்கு என்னென்ன நன்மை, தீமை? குறுகிய கால வளர்ச்சிக்கும், நீண்டகால வளர்ச்சிக்கும் என்னென்ன வாய்ப்பு? புதிய வரிகள் எவ்வகையில் பாதிப்பை உண்டாக்கும்?

இங்ஙனம் பல்வேறு கோணங்களில் அறிஞர் கருத்துகளைத் திரட்டி மக்கள் முன்பு இதழ்கள் படைக்கின்றன. இதழாசிரியர்கள், தம் கருத்துகளைத் தலையங்கங்கள் மூலம் தெரிவிக்கின்றனர்.

இவை, பொதுமக்களின் கவனத்தைக் கவர்கின்றன. சராசரி அறிவுள்ள தனி மனிதன் ஒருவன், பொருளாதார--அரசியல் நுட்பங்கள் அனைத்தையும் புரிந்து கொள்ள இயலாது. இதழ்களில் வெளியாகும் கருத்துகளோ, அறிஞர்களின் நுட்பமான அறிவினால் ஆனவை. இக் கருத்துகள், பொது மக்களின் சிந்தனையைப் பாதிக்கின்றன.

தலையங்கம்

இதழ்களின் தலையங்கக் கருத்துக்களும், துறை அறிஞர்களின் சிறப்புக் கட்டுரைகளும் நூற்றுக்கு நூறு விழுக்காடு அளவுக்குப் பொதுமக்கள் கருத்தை மாற்றுவது இல்லை என்பது உண்மைதான். பலர் ஏற்கலாம்; சிலர் மறுக்கலாம்; உடன்பட்டவர்கள் பலரும் தங்கள் கருத்துகளை ஆசிரியருக்குக் கடிதமாக வரைவர். ஏற்க மறுப்பவர்களும் அவ்வாறே தங்கள் கண்டனத்தைத் தெரிவிப்பர். இத்தகு கடிதங்கள், இதழ்களில்

சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. ஆங்கில இதழ்களிலும், தமிழ் இதழ்கள் சிலவற்றிலும் கடிதங்களுக்கு முக்கியமான இடம் ஒதுக்குகின்றார்கள்.

தலையங்கம் உள்ள பக்கமே, இதழின் இதயப்பகுதி. சிறப்புக் கட்டுரையும் அந்தப் பக்கதிலேயே இடம்பெறும். அடுத்த சிறப்பிடம் கடிதங்களுக்கு ஒதுக்குகின்றனர்.

ஆசிரியர் கடிதங்கள் சுவையானவை. அவை, மக்களாட்சியின் நாடித் துடிப்புகள். பொதுமக்கள் கருத்தை இதழ்கள் பாதிக்கின்றன நாளேடு ஒன்றைப் படிப்பவர் அன்றைய முக்கியமான செய்திகளைப் படித்துவிட்டு ஆசிரியர் கடிதங்களையும் படிப்பது வழக்கம். அடடே! நான் நினைத்ததையே இவர் எழுதியிருக்கிறாரே! என்று வியப்பவர் பலர். “இக்கடிதம் கண்டித்து எழுதியது உண்மைதான்” என்பவரும் உண்டு.

3. ஆசிரியர் கடிதம்

இதழ்களின் துடிப்பான பகுதிகளுள் ஒன்றான “ஆசிரியர் கடிதங்கள்” மக்களின் உள்ளப் பாங்கை உள்ளபடியே தெரிவிக்கின்றன. நாம் அனைவருமே நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக ஆக முடியாது. சட்டமன்ற உறுப்பினராக விளங்க வாய்ப்பில்லை. நகராட்சி உறுப்பினர் என்ற தகுதியும் மிகப் பலருக்குக் கிடைக்காது. ஆயின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைப் போல், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் போல் பொது நன்மைக்கான கருத்துகளைக் கூற முழு உரிமை பொதுமக்களுக்கு உள்ளது. இந்த உரிமையின் வெளிப்பாடாகக் கிடைத்திருப்பதே ஆசிரியர் கடிதங்கள்.

நாட்டு நடப்பைப் பற்றித் தாம் என்ன கருதுகிறோம் என்று பொதுமக்கள் கடிதம் எழுதலாம். சட்டம் ஒன்று உருவாகும்போது அதற்கு உடன்பட்டோ, எதிர்த்தோ கருத்தைக் கடிதவழி தெரிவிக்கலாம், தம்மை நேரடியாகப் பாதிக்கின்ற ஒன்றைப் பற்றி எழுதலாம். தம்மைப் பாதிக்காவிட்டாலும், தாம் கண்டிக்கின்ற ஒன்றைப் பற்றி எழுதலாம்.

3. கடிதப் பொருள்

“ஆசிரியர் கடிதங்கள்” என்னென்ன பொருளில் இடம் பெறுகின்றன?

1. இதழின் தலையங்கம், கேலிச் சித்திரம் பற்றி ஒட்டியோ, வெட்டியோ கடிதங்கள் உள்ளன. பாராட்டி வருகின்ற கடிதங்களும் உண்டு. மறுத்துக் கூறும் கடிதங்களும் இடம் பெறுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக ஒன்று.

சென்னை மாநகரில் புகழ்வாய்ந்த அண்ணாசாலையில் கொளுத்தும் வெயிலில் பேருந்துக்காகக் காத்திருக்கும் திருவாளர் பொதுஜனத்தின் ஆதங்கமான கேள்வியின் எதிரொலிதான் சென்ற இதழ் தலையங்கம்.

-- தேனூர் நிவேதிதா (ஆனந்த விகடன், 12-4-97)

2. இதழ் ஒன்று வெளியிட்ட சிறப்புக் கட்டுரை பற்றிய கருத்துத் தெரிவிக்கும் கடிதங்கள்:

மூங்கில் வெட்டுபவர்களின் வாழ்க்கை பற்றிய கட்டுரையும், கலர் படங்களும் யதார்த்தமும் தத்ரூபமாய்க் கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்ந்தன.

வாழ்க்கை என்பது சவாலாகவும், எதிர்நீச்சலுமாகவும் இருக்கும்போதுதான் சுவாரஸ்யமாகவும் அமைகிறது என்பதையும் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

எம். தியாகராஜன் சென்னை-28 (இந்தியா டூடே)

3. இதழில் வெளியான செய்தி ஒன்று பற்றி-நாட்டு நடப்புப் பற்றிப் பொதுமக்கள் தெரிவிக்கும் கருத்துகள் கொண்ட கடிதங்கள்.

நெறி தவறும் பத்திரிகைத் துறை

செய்திகள் பரபரப்பாக இருக்கவேண்டும், விற்பனை அதிகமாக இருக்க வேண்டும், பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்குடன் ஆதாரமற்ற தவறான தகவல்களை வெளியிட்டு விளம்பரம் தேடிக்கொள்வதற்காகவே ஒருசில பத்திரிகைகள் மழைக்காலக் காளான்கள் போல் முளைத்து, திடீரென்று காணாமலும் போய்விடுகின்றன. குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டி

நிறைகளைப் பாராட்டி உண்மையான செய்திகளை மக்களுக்கு வழங்குவதே பத்திரிகை தர்மம்.

-வி.கே. மாரியப்பன், வேதாரண்யம்.

4. தனிப்பட்டவரின்றிப் பொது அமைப்புகள், சங்கங்கள் சார்பாகத் தெரிவிக்கும் கருத்துகள் கொண்ட கடிதங்கள்.

5. ஏற்கனவே வெளியான தலையங்கம், கட்டுரை பற்றி மறுப்புக் கடிதங்கள்.

(எ.டு)

காந்திஜி சினிமா பார்த்தாரா?

காந்திஜியின் சிறிய வயதில் சினிமா ஏது சார்? காந்திஜி அரிச்சந்திரா நாடகம் பார்த்ததுத்தான் பொய் பேச மாட்டேன் என்று சபதம் எடுத்தாரே தவிர ஷோபா கூறியது போல அரிச்சந்திரா சினிமா பார்த்து அல்ல.

--டி.கே.சுப்பிரமணியம் திருப்பரங்குன்றம்

6. வட்டாரப் பிரச்சனைகள், சிறுசிறு சிக்கல்கள் பற்றிப் பாதிக்கப்பட்டவர்களும், உள்ளூர்ச் சங்கங்களும், பொது நலம் பேணுபவர்களும் எழுதும் கடிதங்கள்.

(எ.டு)

குடிநீருக்காகத் தினசரி நடை பயணம்

“எங்கள் ஊரான சோழமாதேவி, கோவை மாவட்டத்தில் உள்ளது. இங்கு அடிப்படைத் தேவையான தண்ணீர் வசதி இல்லை. தண்ணீருக்காகத் தினமும் 2 கி.மீ நடைப் பயணம் செல்ல வேண்டியுள்ளது. மேலும் சாக்கடை, வீதி விளக்கு வசதிகளும் சரிவர இல்லை. பஸ்களும் மிகக் குறைவு அதிலும் ஒருசில பஸ்கள் ஒரு கி.மீ.க்கு அப்பால் உள்ள சாலை வழியாகச் செல்கின்றன.

--எம்.ஏ: உமர் பாருக், சோழமாதேவி

(தினமணி(3.4.92)

நாளேடுகளும் வார ஏடுகளும் வாசகர் விடுக்கும் கடிதங்களை வரவேற்கின்றன. அக்கடிதங்களை வெளியிடத் தனிப்பக்கங்கள் ஒதுக்குகின்றன. வாசகர் கடிதப் பகுதி இடம் பெறாத இதழ் ஏதும் இல்லை. ஏடுகள், கடிதப் பகுதிகளுக்குச் சிறப்புப் பெயர்களை வழங்கிக் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்து படைத்தல் உண்டு. சான்றாகச் சில:

- வாசகர் கடிதப் பகுதியின் சிறப்புப்பெயர்
- ஏடு
- 1) இதயம் "வாசகர் உள்ளம்"
 - 2) கல்கி "வட்ட மேஜை"
 - 3) தேவி "கண்ணாடி"
 - 4) மங்கை "பேசும் உள்ளங்கள்"
 - 5) போலிஸ் "வயர்லெஸ்"
 - 6) கழுகு "பார்வை"
 - 7) சதிரியன் "சத்ரியன் போஸ்ட்"
 - 8) சாணக்கியன் "வாசகர் வட்டாரம்"
 - 9) ராணி "ராணிக்கு"
 - 10) மங்கையர்மலர் "சொல்ல விரும்புகிறோம்"
 - 11) ராஜம் "அன்புள்ள ஆசிரியர்"
 - 12) நக்கீரன் "யுவர் அட்டென்ஷன் ப்ளீஸ்"
 - 13) தினமணி வாசகர் மன்றம் (அன்றாடப் பகுதி)
 - 14) தினத்தந்தி
 - 15) தினமலர் வாரமலரில் "இது உங்கள் இடம்"
 - 16) தினத்தாது
 - 17) மாலை முரசு வாசகர் குரல்
 - 18) மாலைமலர்
 - 19) தினகரன்
 - 20) மக்கள் குரல்
 - 21) தினமணிக் கதிர் கடிதங்கள்
 - 22) தினகரன்.

குங்குமம், சாவி, பாக்யா, தராசு, மின்மினி, தாய், குமுதம், விகடன் முதலிய இதழ்களில் கடிதங்களுக்காகத் தனிப்பக்கங்கள் உண்டு. ஆனால் சிறப்புப் பெயர் இல்லை. சிறந்த கடிதம் ஒன்றின் சிறந்த சொற்றொடர் ஒன்றையே, கடிதப் பகுதிக்குத் தலைப்பாக வழங்குகின்றனர். இத்தலைப்பு இதழுக்கு இதழ் மாறும். சுவையான தலைப்புகள் இட்டு வாசகர்களைப் பெரிதும் கவர்கின்றனர்.

மேற்கண்ட பகுதிகளில் வெளியாகும் கடிதங்களில் பெரும்பாலானவை, அந்த அந்த இதழில் வெளியான கதை, கட்டுரை, கவிதை முதலியவற்றைப் பாராட்டி வருபவையே. சிறுபான்மைக் கடிதங்களே, சிந்தனையைத் தூண்டுகின்றன. சமுதாய உணர்வுடனும் பொறுப்புணர்வுடனும் எழுதப்படும் கடிதங்கள், வார இதழ்களில் இடம் பெற வாய்ப்பு மிகக்குறைவே. தராசு, நக்கீரன், சாணக்கியன் முதலிய இதழ்களிலும், துக்ளக், சுபமங்களா முதலிய இதழ்களிலும் பொதுவான சமுதாயப் பிரச்சினைகள் இடம்பெறுகின்றன.

4. கடிதம் எழுதுபவர்கள்

நாளிதழ்களில் வெளியாகின்ற ஆசிரியர் கடிதங்களைப் பார்வையிட்டோமானால், சமுதாய அணிவகுப்பைக் கண்ட மகிழ்ச்சி ஏற்படும். நாட்டு நடப்புப் பற்றியும், சிறப்புக் கட்டுரைகள் பற்றியும், தலையங்கம் பற்றியும் அரிய கருத்துக்களை, பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டுள்ள அறிஞர்கள்-புகழ்பெற்ற அரசியல் மேதைகள்-- கல்விவல்லுநர்கள்-- சட்டமேதைகள்-- பொதுநல அமைப்பின் நிருவாகிகள்-- தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் என்று சான்றோர்கள் கருத்துகள் கொண்ட சிறந்ததோர் அணிவகுப்பைக் காணலாம்.

பொதுவாழ்வின் சிறப்பினில் ஆர்வம் கொண்டுள்ள--ஆனால் புகழ் பெறாதவராயினும், அவர்களுடைய கடிதங் கூறும் செய்தியின் அருமையை எண்ணி அவர்களுக்கும் இடந் தருகின்றன இதழ்கள்.

அரசியல், சமுதாய, கல்வி உலகினின்று ஓய்வு பெற்றவர்களுங்கூடப் பொதுப் பிரசினைகள் பற்றித் தங்கள் கருத்துகளை ஆசிரியர் கடிதப் பகுதியில் தெரிவிக்கின்றனர். பொதுவாக, சமூக மாற்றங்களில் ஏற்படுகின்ற வேகத்தை மட்டுப்படுத்தும் வகையில் இவர்களின் கடிதங்கள் உள்ளன. பழமைவாதிகள் என இவர்களை நாம் கருதக்கூடும். ஆனாலும் இவர்களின் கருத்துகளைப் புறக்கணிப்பது எளிதன்று.

புதிய படைப்புகள், திறனாய்வுகள் பற்றிப் பிரபல எழுத்தாளர் தி.க.சி அவர்கள் இதழ்களில் அடிக்கடி கடிதங்கள் எழுதகின்றார். இவை சுவையானவை.

உள்ளூர்ப் பிரசினைகள், பேருந்து வசதிகள் வேண்டல், சாலை வசதி கேட்டல், மின் வசதி, குடிநீர்ப் பிரசினை, எனச் சிறுசிறு சிக்கல்கள் பற்றியும் கடிதங்கள் வருகின்றன. பல்கலைக் கழகத் தேர்வு, பள்ளிகளுக்குக் கட்டிட வசதி, பள்ளிகளில் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை அலுவலகங்களில் வீண் தாமதம் முதலியன பற்றியும் கடிதங்கள் வெளியாகின்றன. இவற்றை வரைபவர்கள் 1) பாதிக்கப்பட்டவர்கள். 2) பிறர் பாதிக்கப்படுவதைக் கண்டு மனம் நொந்து எழுதுகின்ற எளிய சான்றோர்கள். 3) உள்நலம் போற்றும் சங்கங்களின் நிருவாகிகள்.

5. சிறப்புப் பகுதிக்குக் கடிதம் உரைசெய்தல்

இதழ்கள் வெளியிடும் சிறப்புப் பகுதிகளிலும் கடிதங்கள் ஏற்கப்படுகின்றன. தினமணி வெளியிடும் தமிழ்மணி, அறிவுமணி, இந்து இதழில் இணைந்து வரும் விளையாட்டுப் பகுதி, கல்விமலர், இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் இதழுடன் இணைந்து வரும் மலர்கள் முதலியன சிறப்புப் பகுதிகள் எனலாம்.

இப்பகுதிகளில் வெளியாகும் கட்டுரைகளை ஒட்டியோ, வெட்டியோ வரும் கடிதங்கள் இடம் பெறுகின்றன. சிறப்புக் கட்டுரையின் தரத்தில் கடிதங்கள் அமைவது சிறப்பு. இக்கட்டுரைகள், பொதுமக்கள் அனைவர்க்கும் புரிந்தன என்றோ, ஏற்றன என்றோ கூற முடியாது. அவ்வத்துறையில் நாட்டம் கொண்டவர்களுக்கு என்றே எழுதப்படுபவை இவை. இக்கட்டுரைகளுக்கு உடன்பட்டோ மறுத்தோ வருகின்ற கடிதங்களும், அக்கட்டுரையின் தரத்தில் நிகராக அமையும். சிலபோது, கட்டுரையினை விட, அதைப் பாராட்டியோ கண்டித்தோ வருகின்ற கடிதம் மிகச் சிறப்பானதாக அமைவதும் உண்டு.

இத்தகு கடிதங்கள், உணர்ச்சிப் பெருக்கால் எழுவன அல்ல. ஆர அமர்ந்து திட்டமிட்டும் தக்க புள்ளி விவரங்களுடனும் எழுதப்படுபவை.

இவற்றை எழுதுபவர்கள் யாவர்? அவ்வத் துறையில் பயிற்சியுள்ளவர்கள்; பட்டறிவு மிக்கவர்கள்; எழுத்தாளர்கள்; படைப்பாளிகள்; கவிஞர்கள். இவர்களுடைய சிந்தனையும், ஒரு நிகழ்வின்மீது இவர்கள் கொள்ளும் கருத்து வளமும் நமக்குப் புலனாகின்றன.

வண்ணநிலவன் என்ற எழுத்தாளர், நேர்காணலில் தெரிவித்த பல கருத்துகளை மறுத்துப் பல கடிதங்கள் சுபமங்களாவில் வந்தன. அவற்றில் ஒன்று இதோ!

மறுப்புக் கடிதம் ஒன்று:

இந்திய சுதந்தரத்தின் மீது எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்கிற வண்ண நிலவன் கூற்றுதான் நிரம்ப நம்மை நிரட வைக்கின்றது. இன்னும்

மக்களை இரு பிரிவினராகப் பிரிக்கலாம். ஒரு பகுதியினர் சுதந்திரத்துக்கு முன் பிறந்து உணர்ந்தவர்கள். சுதந்திரத்துக்கு பின் பிறந்தவர்களுக்கு 1947-ம் ஆண்டுக்கு முன்பாக அன்னிய ஆட்சியின் கீழ் பட்ட துன்பம், துயரை நேரடியாக அனுபவிக்க அல்லது அறிவு பூர்வமாக உணர் வாய்ப்பு இருந்திருக்க வில்லை. இவர்கள் என்னதான் நூல்கள் மூலமாக முந்தைய வரலாற்றைப் படித்தாலும், அறிவுபூர்வமாக இன்றைய துக்கங்களையும், துயரங்களையுமே அனுபவிக்கின்றனர். அல்லது உணர்கின்றனர். வண்ண நிலவன் போன்ற பாதிக்காதபோது, இலக்கியம் சமுதாய மேம்பாட்டுக்கு உதவாது என்பது நிதர்சனமாக நிரூபணமாகிறது. இந்தத் தலைமுறையினருக்கு சுதந்திர தாகம், தேசப்பற்று இல்லை என்பதை அறிய நேர்வது துயரமான சமாச்சாரம்.

-ம.ந இராமசாமி, சென்னை--33

தினமணியின் சிறப்பிதழான தமிழ்மணியில் வெளியாகும் கடிதங்கள், இலக்கியத் தரம் உள்ளவை. தமிழறிஞர்களும், தமிழறிந்தவர்களும் ஈடுபடுகின்ற பகுதியே 'சங்கப்பலகை' என்ற கடிதப் பகுதி, கட்டுரை ஆசிரியர் குறிக்கத் தவறிய செய்திகள் பலவற்றையும் கடிதங்கள் எடுத்துக் காட்டிப் புத்தொளி பாய்ச்சுகின்ற சூடான வாதங்கள் நிகழ்கின்றன, சான்றுக்கு ஒன்று இதோ:

தமிழ், தமிழாகவே இருக்கட்டும்

தமிழ்மணியில் அ.செல்வராஜ் எழுதிய 'தமிழில் கானம் பாட...' என்ற கட்டுரைக்குச் சில மறுப்புகள்: பஸ்ஸை 'பச்' என்று எழுதுவது அசிங்கமாகத் தெரிகிறது என்று தெரிந்த கட்டுரையாசிரியருக்கு 'பேருந்து' என்னும் சொல் மறந்து போனதேன்? இதற்குச் சுஜாதாவைத் துணைக்கு அழைக்கிறார். Bangkok என்பதை Bangog என்றோ, Pankok என்றோ, Pankog என்றோ தப்புப் தப்பாக உச்சரிப்பதற்காக கவலைப்படும் அவர், தமிழில் ஒலிக்கு ஏற்ற வரிவடிவங்கள் இல்லை என்று குறைபட்டுக் கொண்டு என்ன பயன்? இந்தக் குறை நம் மொழிக்கு மட்டுமல்ல; ஒவ்வொரு மொழிக்கும் உண்டு.

(Palani என்பதைத் தமிழில் பலநி, பலனி, பலணி, பாலநி என்று எத்தனையோ விதமாக எழுதலாமே!) ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழைப் பார்க்கும் போது இதில் எதுதான் சரி என்று தெரியாது (தமிழ் தெரியாதவர்களுக்கு) இதில் எது சரி என்று நமக்கே பல பேருக்குத் தெரியாது. இதற்காக "க்குப் பக்கத்தில் (ஐ) கோடு வேண்டும்; ல, ண, மு என்ற எழுத்துகளுக்கு ஆங்கிலத்தில் L என்ற ஓர் எழுத்தை மட்டும் பயன்படுத்துகிறோம்; அதற்காக ஒரே ஒரு 'L' தான் உள்ளது: எனவே ஆங்கிலத்தில் L என்பது 'ல'வையும், L என்பது 'ள'வையும், L என்பது 'ழ'வையும் குறிக்கும் என்று கூறுவது

எவ்வளவு தூரம் பொருந்தாதோ அவ்வளவுக்குப் பொருந்தாது. 1க, 1ச, 1டு, 1த என்று எழுதுவதும், இதற்காக ஆங்கிலத்தில் புதிய எழுத்துகளைப் புகுத்த வேண்டும் என்றும் கூறுவதற்கில்லை. எனவே தமிழில் கோடு, குறி, புதிய எழுத்துகள் சேர்க்க வேண்டும், நீக்க வேண்டும் என்று யோசனை கூற வேண்டாம். "தமிழ், தமிழாகவே இருக்கட்டும்"

தி.முரளி, திருவண்ணாமலை

(15.2.92

இதழ்)

சிலபோது, 'பிள்ளையார் பிடிக்கப் போய்க் குரங்கு பிடித்த கதையாக வாதங்கள் தடம் மாறுகின்ற சூழலும் ஏறபடலாம். அத்தகைய போக்கு ஒன்றைத் தமிழறிஞர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம் இடித்துரைக்கின்றனர். எக்காலத்துக்கும் ஏற்ற கடிதம் இதோ.

மறுபுக் கு மொழினை..

தினமணி பத்திரிகையில் கே.எஸ்.ஸ்ரீனிவாசன் 12.10.91-ல் எழுதியவாறு "ஆரிய மொழியை ஒட்டியே வளர்ச்சியுற்றது தமிழ்" என்ற செய்தியும் இந்திரா பார்த்தசாரதி 14.10.91-இல் எழுதிய கடிதத்தில் "தமிழ் இலக்கியங்கள் பழங்கதை" என்று தெரிவித்த செய்தியும், டாக்டர் தமிழண்ணல், "தமிழ்க் கலைகட்குச் சமஸ்கிருதம் பெட்டகம்" என்ற அடிப்படையில், சென்ற 25,26,10.91-இல் வெளியான செய்தியும் தமிழ்மொழி பற்றி வெளிவந்த வேண்டாத கருத்துகள்.

அண்மைக் காலமாக தினமணி இதழில் உண்மைக்கு மாறானதாகவும் செய்திகள் வெளிவருகின்றன. இம்மாதிரியான ஆதாரமற்ற தவறான செய்திகளை 1992-ல் தங்கள் பத்திரிகையில் வெளியிட வேண்டாம் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம், திருச்சிராப்பள்ளி-8

7. கடிதங்களுக்குப் பரிசு

ஆசிரியர் கடிதங்கள் பொதுவாகச் சமுதாய முன்னேற்ற நோக்கமுடன் எழுதப்படுபவை. அக்கடிதங்களை ஏற்று அச்சேற்றுவதே கூட, கடிதம் எழுதுபவருக்கு இதழ்கள் தரும் சிறப்பே எனலாம்.

சில இதழ்கள், இந்தக் கடிதங்களுக்குப் பரிசு அளித்து வரவேற்பு நல்குகின்றன.

"வாசகர்களே! இது உங்கள் பகுதி, எதைப்பற்றி வேண்டுமானாலும் எழுதலாம். சுவையான கடிதங்கள் வெளியிடப்படும்"

வெளியாகும் அனைத்துக் கடிதங்களுக்கும் தலா ரூ.25-உம், சிறந்த இரு கடிதங்களுக்கு முறையே ரூ.100-உம் ரூ.50-உம் பரிசாக வழங்கப்படும். பெயர் வெளியிட விரும்பாத வாசகர்களுக்கு உரிய சன்மானம் அனுப்பி வைக்கப்படும். கடிதங்களைச் சுருக்கவும் திருத்தவும் பொறுப்பாசிரியருக்கு முழு உரிமை உண்டு.

“இது உங்கள் இடம்” என்ற தலைப்பில் தின மலர் வாரமலரில் கடிதங்களுக்குச் சிறப்பிடம் உள்ளது. இப்பகுதியில் வெளியாகும் கடிதங்கள் எத்தகு பொருளில் பொதுவாக அமையும் என்று காணலாம்.

1. மாணவர்களின் படைப்பார்வத்தை அழிக்கக் கூடாது.
2. குடியிருப்புகளில் நடக்கும் திருட்டை அரசே தடுக்க வேண்டும் என்று காத்திராமல், குடியிருப்போரே முறைக் காவல் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.
3. இழவு வீட்டில் துக்கத்தைப் பெருக்க வேண்டாம்.
4. தூய்மைக் கேட்டிற்கு ஆண்களே காரணம்
5. இரவு நேரத்தில் ரயில் படுக்கையில் பெண்கள் படும் அவதிகள்.
6. பந்தியில் வைக்கும் டம்ளர்களைக் கழுவக் கூடாதா?
7. திருமண நிகழ்ச்சியில் வீடியோப் படம் எடுப்பவர்கள் தரும் தொல்லைகள்.
8. அழைப்பு மணி பற்றிய புதுக்கருத்து.
9. ஆண்டுகளுக்கான உள்ளாடை விற்பனைப் பிரிவில் பெண்கள் பணி செய்வதா?
10. ஊனமுற்றவரை மணந்த பெண்ணுக்குக் கிடைத்த பட்டம்.
11. பெண்ணுக்கு பெண்ணே எமன்.

(தினமலர் 26-1-92, 6-4-92)

மேற்கண்ட தலைப்புகளையும் உள்ளடக்கத்தையும் காணும்போது, நாம் பின்கண்ட முடிவுகள் கொள்ளலாம்.

1. வாசகர்கள் தம்மை உறுத்தும் வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளை எழுதுகின்றனர்.
2. தம் கண் முன்பு நடக்கும் சமுதாய ஒழுங்கீனங்களை எடுத்துக் காட்டுகின்றனர்.
3. பிரச்சனைகளைக் குறிப்பிடுவதுடன், தீர்வுகளையும் தெரிவிக்கின்றனர்.
4. முன்பு வெளியான கடிதங்களுக்கு மறுப்புரை தெரிவிப்பனவாகவும் கடிதங்கள் எழுதுகின்றார்கள்.
5. இக்கடிதங்கள் உண்மையில், அளவில் சிறிய கட்டுரைகள் எனத் தகும்.
6. சமுதாய உணர்வே அடிப்படைக் காரணம்.
7. பரிசுக்கணிசமாக இருப்பதால் கடிதம் எழுத முணைப்பும் ஆர்வமும் கிடைக்கின்றன.

பரிசு ஏற்றும் கடிதங்கள் சில

ஒரு எம்.ஏ.,யின் ஆதங்கம்

வேலையில்லாப் பட்டதாரி நான். எம்.ஏ. முடித்து ஆறு வருடங்கள் ஓடிவிட்டன. இன்னும் நிலையான வேலை கிடைக்கவில்லை. வேலைக்காக முயற்சி பண்ணாத நாளில்லை. எழுதாத தேர்வில்லை. என் பெற்றோரோ என்னைக் கொஞ்சமும் புரிந்துகொள்ளாமல் நான் அவர்களுக்குப் பாரமாக இருப்பதாக எண்ணுகிறார்கள். வெட்டிப் பையல், தடிமாடு, தண்டச்சோறு என்று எப்போதும் திட்டு! எனக்கோ என் உணர்ச்சிகளுக்கோ வீட்டில் மதிப்பில்லை. தம்பி தங்கைகள்கூட மதிப்பதில்லை. ஏதாவது சுய தொழில் செய்யலாம் என்றால், “நீ எங்களைக் கேவலப்படுத்துவதற்காகவே பிறந்திருக்கிறாய் எம்.ஏ. படிக்க வைத்தது இதற்காகத்தானா? அந்தக் கடனே இன்னும் அடையவில்லை. சுயதொழிலுக்கு வேறு பணம் அழவேண்டுமா?” என்று எங்களை ஏசுகிறார்கள்.

உண்மையிலேயே இது நான் பிறந்த வீடுதானா, இவர்கள் என் பெற்றோர்கள்தாமா என்ற சந்தேகம் வந்துவிட்டது. எனக்கு மட்டுந்தான் இந்த நிலையா? இல்லை, வேலையில்லாத எல்லாப் பட்டதாரிகளுக்குமா என்று புரியவில்லை. பெற்றோர்களே! எங்களை என்றுதான் புரிந்துகொள்ளப் போகின்றீர்கள்?

-பெயர் வெளியிட விரும்பாத திண்டுக்கல் வாசகர்.

(வாரமலர், 26-1-92)

இது உங்கள் இடம்

ஊனமுற்றவரை மணந்த பெண்ணுக்குக் கிடைத்த பட்டம்.....

கால் ஊனமுற்ற ஒருவரைத் திருமணம் செய்து கொண்ட என் தோழிக்கு இரண்டு குழந்தைகள். ஒரு நாள் பக்கத்து வீட்டு அம்மாள், “அழகாக இருக்கும் இவள், நொண்டியைப் போய்க் கல்யாணம் செய்துகொண்டு எப்படித்தான் இரண்டு பிள்ளைகள் பெற்றாளோ? ஒருவேளை, கல்யாணத்துக்கு முன் தப்பான வழியில் போயிருப்பாளோ, அல்லது எவனாவது கல்யாணம் பண்ணிக்கொண்டு விரட்டிவிட்டிருப்பான். அதனால்தான் நொண்டியைப் பிடித்து இவளுக்குக் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள்” என்று அவதூறாகச் சொல்ல, இது என் தோழியின் காதுக்கும் எட்டி விட்டது வந்ததே பார்க்கலாம் சண்டை. நல்ல எண்ணத்தோடு

ஊனமுற்றவர்களைக் கைப்பிடிப்பவர்கள் எல்லாம் மட்டமானவர்கள் என்று அர்த்தம் பண்ணும் எண்ணம் கொண்டவர்கள் இருக்கும் வரையில், ஊனமுற்றவர்களுக்கு வாழ்வு கொடுக்க யார்தான் முன்வருவார்கள்? என் தோழி இப்போதெல்லாம் சரியாகச் சாப்பிடாமல், தூங்காமல் அழுதுகொண்டே இருக்கிறாள். அவள் மனதில் பட்ட புண் ஆறாத ரணமாகி விட்டது. இப்படிப்பட்டவர்கள், இதைப் படித்த பிறகாவது திருந்துவார்களா?

எஸ்.ஜெயலட்சுமி, தேனி. (வாரமலர் 5-4-92)

இரவு சூறும்..... இரயில் பருக்கையில்.....

வாசகி பட்ட அவதி!

வெகுதூர ஊர்களுக்கு ரயிலில் பயணம் செய்யும்போது, ரயில் பெட்டியில் உள்ளவர்கள் நட்பு முறையில் பழகுவது வழக்கம். சமீபத்தில் நாங்கள் ரயிலில் பயணம் செய்யும்போது, எங்களுடன் கல்லூரி மாணவர்கள் சிலர் எங்கள் பெட்டியில் உடன் வந்தனர். நான் பெண் என்ற போதிலும் நட்பு முறையில் அவர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். இரவு, என்னுடைய மிடில் பெர்த்தில் படுத்து தூங்கி விட்டேன். இடையில் திடீரென்று, என்மீது ஏதோ விழுவது போல் உணர்ந்து விழித்துக்கொண்டேன். என் மீது ஒரு கர்சீப் கிடந்தது. இது யாருடையது, எப்படி என் மீது வந்தது என்று எடுத்துப் பார்த்தேன். அப்போது 'பச்...பச்' என்று சத்தம் கேட்டது. எதிரில் உள்ள அப்பர் பெர்த்தில் மாணவன் ஒருவன் படுத்துக்கொண்டிருந்தான். நிலைமையைப் புரிந்துகொண்டு, கர்சீப்பை அவனைப் பார்க்காமலேயே தூக்கி எறிந்துவிட்டு, திரும்பி படுத்துக்கொண்டேன். சிறிது நேரத்தில் பலகையில் அடித்து என்னை எழுப்ப அவன் முயற்சித்தான். மீண்டும் கர்சீப் வந்து விழுந்தது. எனக்கு வந்த ஆத்திரத்தை அடக்கிக் கொண்டு, ஏதும் தெரியாதது போன்று படுத்திருந்தேன். தூங்கவும் முடியாமல், உட்காரவும் இடம் இல்லாமல் அன்றிரவு நான் பட்ட கஷ்டம், அப்பப்பா! அவனை அப்போதே அவனது புரபசரிடம் காட்டிக் கொடுத்திருக்க முடியும். மற்ற மாணவர்கள் முன் அவனை அவமானப்படுத்தக் கூடாது என்ற நல்லெண்ணத்தில் சும்மா இருந்து விட்டேன். படித்தும் ஏன் இவ்வளவு கீழ்த்தரமான குணம் உள்ளது? ஆண்களே! உங்களால் பெண்களிடம் நட்பு முறையில் பழகவே தெரியாதா?

பெயர் வெளியிட விரும்பாத பாலையம் கோட்டை வாசகி.

வாரமலர் 5-4-92

ரூ.100 பரிசு பெற்ற இக்கடிதம், தனிப்பட்டவருக்கு ஏற்பட்ட சிக்கலை விளக்குகின்றது. ஆயின் இச்சிக்கல் பொதுவானது. எம்.ஏ., படித்தும் வேலை கிடைக்காத பட்டதாரி ஒருவரின்

ஆதங்கம் தனிப்பட்ட பிரச்சனைதான். ஆயினும் வேலையில்லாப் பட்டதாரிகளின் உணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றது அல்லவா!

சிறப்புக் கடிதம்

ஐனியர் போஸ்ட் என்ற வார இதழும் கடிதங்களுக்குப் பரிசளிக்கின்றது. பொதுப் பிரச்சினைகள் பற்றிய கடிதங்கள் இரண்டிரண்டு, வாரந்தோறும் வெளியாகும். அவற்றுள் ஒன்றுக்கு ரூ50 பரிசு வழங்குகின்றனர். சிறப்புக் கடிதம் என்ற பாராட்டும் பெறும். எடுத்துக்காட்டாக ஒன்று:

(1) தேவை! தேவை!

கல்கத்தாவில் தொழுநோய் பாதித்துள்ள நபர்களை டயானா தொட்டுப் பேசினார் என்றும், மதர் தெரசா போன்ற உயர் பாரத ரத்னங்கள் அபலைகளுக்கும் -வியாதியினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் உதவுவது பற்றியும் படிக்கிறோம். ஆனால் இந்திய மக்களில் பலர் சாதாரண நிற மாற்றமான வெண்புள்ளிகளை வெண்குஷ்டம் என்று பேசி வித்தியாசமாக நடந்து கொள்கிறார்கள். மக்களை முழு மனிதர்களாக்க ஆயிரம் டயானாக்கள், கோடி தெரசாக்கள், பல கோடி காந்திஜிகள் தேவை!

எஸ். திருமலை கோவை-43
ஐனியர் போஸ்ட், 6-3-92

3. உயர்விற்குக் கற்றுத் தரலாம்!

விடுமுறைக் காலம் வந்துவிட்டது. பலவிதமான பொழுது போக்கு, கலைப்பயிற்சி, உபயோகமான தொழில் படிப்பு எனக் கோடைக்கால விசேஷ வகுப்புகள் விளம்பரங்கள் மூலம் அணிவகுக்க ஆரம்பித்துள்ளன. பணம் கட்டினாலும் பயனுள்ள, குழந்தைகளின் தொந்தரவுகளைத் தவிர்க்கின்ற பிரமாதமான ஐடியா இது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால்- விடுமுறைக் காலத்தில் செய்யக்கூடிய சில பயிற்சிகளை, பழக்க வழக்கங்களைப் பெரியவர்கள் நடைமுறையில் பழக்குவதும் இப்போதைய அவசரமான உலகில் முக்கிய தேவை என்பதை மனதில் கொண்டு அதை முதலில் வீட்டிலேயே செலவின்றிப் பழக்கலாம். உதாரணமாக ஆண்குழந்தைகள்- சட்டை பட்டன்கள் தைப்பது, ஹெம்மிங், பாண்ட் கொக்கி தைப்பது-- போன்றவற்றைப் பழகவேண்டும். பெண் குழந்தைகளும் பட்டன், கொக்கி, ஹெம்மிங் தையல்கள், பழகவேண்டும். தன் ஷீவுக்குத் தானே பால்ஷ் போடுதல், சாக்ஸ் துவைத்தல், தண்ணீர் பாட்டிலை கழுவித் தண்ணீர் எடுத்து வைத்தல் லஞ்ச் பையைச் சுத்தம் செய்தல், அட்டை போடுதல், புத்தகங்களை ஒட்டிச் சரிசெய்தல் என்பவற்றை அவர்களே செய்துகொள்ளப் பழக்கவேண்டும், இதனால் வருடம் பூராவும் காலை நேர டென்ஷன் குறையும்.

அன்றாட வாழ்க்கையின் நெறியாகச் செய்து கொள்வதே குழந்தைகளின் அத்தியாவசியமும் அடிப்படையுமான பயிற்சி என்பதைப் பெரியவர்கள் உணர்ந்து அதைக் கட்டாயமாக்கிப் பிள்ளைகளைப் பழக்க விடுமுறை நாட்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு அப்புறந்தான் மற்ற ஆடம்பரங்கள் எல்லாம்.

வசந்தசாரி ஆம்பூர், ஜூனியர் போஸ்ட் 17-4-92

சமுதாயத்துக் குறைகளை அடியோடு களையக் கூடிய வகையில் இக்கடிதங்கள் இல்லை. ஆனால் விழிப்புணர்ச்சியற்ற சமுதாயத்தைத் தட்டி எழுப்பும் வகையில் கருத்துகளை எடுத்துக் கூறும் போக்கினைக் காணலாம். பெரிய அளவுக்கு மாறுதல் வருவதற்கு முந்தைய நிலை இது. கருத்து முதற்கண்! அடுத்தே செயல்!

10. ௧௧ளீ ௧டிக்களில் கடிதங்கள்

நாளிதழ்களில் இடம் பெறும் கடிதங்கள் அனைத்தும், வாசகர்களின் சுவையுணர்வுக்கும் சமுதாயச் சிந்தனைக்கும் தீனிபோடுகின்றன. இக்கடிதங்களைப் பின் கண்டவாறு வகைப்படுத்தலாம்.

- 1) இதழ் வெளியிட்ட தலையங்கம் பற்றி வாசகர் கருத்து.
- 2) சிறப்புக் கட்டுரை அல்லது சிறப்புப் பகுதி பற்றி வாசகர் கருத்து.
- 3) நாட்டு நடப்பைப் பற்றி, வெளியான செய்தி ஒன்று பற்றி வாசகர் கருத்து.
- 4) பொதுப்பிரச்சினை பற்றிப் பல வாசகர் கருத்து.
- 5) சமுதாயப் போக்கு, நிறை, குறைகள், நிறுவனங்களின் போக்கு இவைபற்றி வாசகர் கருத்து.
- 6) ஏற்கனவே வெளியான கடிதங்களின் மீது பாராட்டுரை அல்லது எதிர்ப்புரை அல்லது விளக்கம் தரல்.

மிகச் சுருக்கமான கடிதங்களும் இதழ்களில் இடம் பெறுகின்றன. தனிக் கட்டுரையோ என்று சொல்லும்படியான நீண்ட கடிதங்களும் இடம் பெறுவதுண்டு. நீண்ட கடிதங்கள், அழகிய சிறு கட்டுரைகளோ என மதிக்கும்படியாக உள்ளன. அவை ஆணித்தரமான வாதங்கள் கொண்டவையாக, எதிர்ப்புரைகளுக்கு மறுப்புரை படைப்பனவாக, புத்தம் புதிய சிந்தனைகள் கொண்டனவாக அமைகின்றன.

தொடக்கப் பள்ளிகளில் கல்வித்தரம்
சுதேசி உணர்வு ஏற்பட என்ன செய்யவேண்டும்?

விஜய நகர மன்னர்களின் தாய்மொழி கன்னடமா, தெலுங்கா?''
 டங்கல் திட்டமும் இந்தியாவும்'- என்ற தலைப்புகளில் கடிதங்கள்
 சில இதழ்களில் வெளியாயின. பொதுவாக, 300 சொற்களுக்குள்
 ஆன கடிதங்கள் பரவலாக வரவேற்கப்படும். பொதுப்
 பிரச்சனைகளின் சில கூறுகளை மட்டும் விளக்கும் கடிதங்கள்
 இவை.

நுகர்வோர் சட்டத்தில் மருத்துவருக்கு விலக்கமா?
 அரசியல் கட்சியினர் சிந்திப்பார்களா?
 இந்து-முஸ்லீம் ஒற்றுமை
 புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை தோல்வியா?
 அஞ்சல்வழிக் கல்வியின் அவல நிலை.

150 சொற்களுக்குள் வரும் கடிதங்கள், பிரச்சினையின்
 கூறுபாடு ஒன்றையே மையமாகக் கொண்டு அமைந்தவை. இத்தகு
 கடிதங்கள் பல்வேறு பொருள்களைப் பற்றியவை.

மக்கள் குரல் ஒலிக்கும் வண்ணம் உள்ளவை இவை.

நெறி தவறும் பத்திரிகைத் துறை.
 கல்விக் கட்டண உயர்வு சரிதானா?
 சீசன் டிக்கட் விலை உயர்வு நியாயமா?
 தவறான முன்னுதாரணங்கள் வேண்டாம் பலப்பரிட்சை.
 வேலூர் சத்துவாச்சாரியில் கொசுத்தொல்லை.
 பேருந்துகளில் பெண்களுக்குத் தனி இருக்கைகள்'---
 என்ற பொருள்களில் கடிதங்கள் வெளியாகியுள்ளன.

இக் கடிதங்களைக் காணும்போது, மனித வாழ்வைப்
 பாதிக்கின்ற எந்த ஒரு செய்தியைப் பற்றியும், எந்த ஒரு
 நிகழ்ச்சியைப் பற்றியும் வாசகர் கடிதம் எழுதலாம் என்பது
 புலனாகும். சமுதாயத்தில் நடைபெறும் முறைகேடுகள், ஊழல்கள்,
 சமுதாய அமைப்பில் ஊன்றிவிட்ட குறைகள், நிறுவனங்கள்,
 அலுவலகங்கள் முதலியவற்றின் நடைமுறையில் ஏற்படுத்தக்கூடிய
 சீர்திருத்தங்கள் முதலியவை பற்றி, 'வாசகர் கடிதம்' அமையலாம்
 என்பது புலனாகும்.

எடுத்துக்காட்டான கடிதங்கள்:

நுகர்வோர் சட்டத்தில் மருத்துவருக்கு விலக்கமா?

நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1986'-நாடு விடுதலை
 பெற்ற 44 ஆண்டுகளில் இயற்றப்பட்ட எல்லாச் சட்டங்களையும் விடத்
 தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது; ஏன், புரட்சிகரமானது என்று கூடக் கூறலாம்.
 தொடர்ந்து சமுதாயத்தில் பல்வேறு துறைகளால் சுரண்டப்பட்டுவரும் சாதாரண

மக்களுக்கு ஓரளவேனும் சமூக நீதியை வழங்க இது ஒரு வரப்பிரசாதம் போல் அமைந்துள்ளது. உபயோகிப்பாளர்கள் வாங்கும் பொருள்கள் அல்லது அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சேவைகளில் எந்த வகையிலாவது குறை காணப்பட்டால், தாங்கள் செலவழித்த பணத்துக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய தரம் இல்லாமல் இருந்தால்-- அதனால் இழப்பு ஏற்படுமானால்-- அதற்கு இந்த சட்டத்தின் மூலம் எளிதில், செலவின்றி நிவாரணம் பெற இயலும். ஏனைய நீதிமன்றங்களைப் போல இதற்கு வழக்குக் கட்டணம் இல்லை. வழக்குகளும் சிவில் கோர்ட்டுகள் போலக் காலங் காலமாக இழுத்துக்கொண்டே போகாமல், இதற்கென ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள குறை தீர்க்கும் மன்றங்கள் மூலமாக மூன்று மாதங்களுக்குள் தீர்க்கப்பட்டுவிடும்.

இந்தச் சட்டத்தைக் கண்டு டாக்டர்கள் மட்டும் ஏன் மிரள்கிறார்கள்? அவர்கள் ஏன் விதிவிலக்குக் கோரவேண்டும் என்பது விளங்கவில்லை. சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம். எந்தக் காரணம் கொண்டும் ஒரு பிரிவினர் மட்டும் தாங்கள் மற்றவர்களைவிட உயர்ந்தவர்கள் என்ற தனி அந்தஸ்து கோருவது, சம தர்ம சமுதாயத்தை இலக்காகக் கொண்டுள்ள நம் ஜனநாயக மரபுகளுக்கு சற்றும் உகந்தது அல்ல.

இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் எங்களைத் தட்டிக்கேட்க முற்பட்டால் வேலைநிறுத்தம் செய்வோம் என்று அரசை மிரட்டும் விதத்தில் இந்திய மருத்துவர் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசுவது எந்த வகையில் சரி? தவறான மருத்துவம் காரணமாக அல்லது மருத்துவர்களின் கவனக் குறைவு காரணமாக நோயாளிகளுக்கு ஏற்படும் இழப்புக்கு நிவாரணம் கோரி கொடுக்கப்பட்ட புகார்கள்மீது இந்த மருத்துவர் சங்கம் என்ன விசாரணை நடத்தி, எப்படி நீதி வழங்கியுள்ளது என்பதற்கு ஒரு சில சான்றுகளாவது தருவார்களா? இந்திய மருத்துவ சங்கம் இவ்விஷயத்தில் முறையாக செயல்படவில்லை என்பதாலேயே, நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம் இவர்கள் விஷயத்தில் முழுமையாக அமல் செய்யப்படவேண்டும் என்பது மிக அவசியமாகிறது.

இந்தச் சங்கம் தாக்கல் செய்திருக்கும் 'ரிட் மனு'வை அடுத்து உச்ச நீதிமன்றம் இடைக்காலத் தடை ஏதும் வழங்காத நிலைமையில், டாக்டர்கள் மீதுள்ள வழக்குகளை நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் மன்றங்கள் விசாரிக்கக்கூடாது என்று கோரும் வாதம் சொத்தையானது. டாக்டர்கள் மட்டுமல்ல! வழக்கறிஞர்கள், பொறிஞர்கள், கணக்குத் தணிக்கையாளர்கள் போன்று சமுதாயத்தில் மக்களுக்குச் சேவை செய்யும் எல்லாப் பிரிவினரும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்படவேண்டும். குறுகிய சுயலாபம் காரணமாக ஒரு சிலர் எழுப்பும் ஆட்சேபம் மிரட்டல்களுக்கு வளைந்துகொடுக்காமல் நுகர்வோர் சட்டத்தில் திருத்தங்கள் கொண்டுவர மத்திய அரசு முன்வரவேண்டும்.

-கே. முத்தையா, தலைவர்,
ரயில்வார் நகர் நல சங்கம், மதுரை-18.

உ.வே.சா பிறந்தநாள் விழா

உ.வே.சா. வின் 138-வது பிறந்தநாள் விழாவில் 138 பேர் கூட வரவில்லை என்ற செய்தி படித்தேன். இதில் வியப்படைய ஒன்றுமில்லை. நாட்டில் சினிமா ஆதிக்கம் மேலோங்கி நிற்கும் இந்நாளில், கோவில் கும்பாபிஷேகம் என்றால் கூட, அங்குச் சினிமா நடிக்க இருந்தால்தான் கூட்டம் கூடும் என்ற நிலை தமிழ்நாட்டில் உருவாகியுள்ளது. ஆகவே தனித் தன்மை வாய்ந்த தலைவர்கள், சான்றோர்கள் ஆகியோர்களின் பிறந்த நாள், நினைவுநாள் இவைகளைக் கொண்டாடாமல், மாறாக, மனத்தளவில் நினைத்து ஆன்றோர்களின் கொள்கைகளைச் சிறிதேனும் வாழ்வில் நாம் கடைப்பிடித்தால், அதுவே நாம் அவர்களுக்குச் செய்யும் அஞ்சலியாகும்.

-டி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, பல்லாவரம்.

நாட்டு நடப்பை ஒட்டியும் பொதுப் பிரச்சினைகள் பற்றியும் வாசகர்கள் கருத்துரை தெரிவித்து எழுதும் கடிதங்கள் சில வெளியாவதுண்டு எடுத்துக்காட்டாக:

காலராவுக்கு அரிசிக் கஞ்சி.

1-2-92 தினமணியில், காலராவுக்கு அரிசிக் கஞ்சி கொடுப்பது பற்றிய செய்தி படித்தேன். இன்னும் நமது தமிழ் நாட்டில் வயிற்றுப் போக்கு கண்டால், பழைய புழுங்கல் அரிசியை வறுத்து நன்றாக வேகவைத்து கடைந்து, உப்பு கலந்து நிறைய கொடுப்பது வழக்கம். மேலும் அந்த தண்ணீரை உடல் முழுவதும் பூசிவிடுவார்கள். ரத்தத்தில் உள்ள குளுக்கோஸ் அதிகம் வெளியானால் இது தடுத்துவிடும். பழங்கால முறை; இன்றும் மக்கள் இதைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள்.

நவீன மருத்துவ முறையை விரும்புகின்ற நோயாளிகளும் இந்தப் பழைய முறை உணவை ஏற்பதால் பின்விளைவு எதுவும் ஆகாமல் நலமடையலாமே!

-பி. மாசிலாமணி, புதுவை.

ஏதாவது ஒரு பரிசீலிக்கப்படும் என்று தமிழக முதல்வர் கூறியதாகச் செய்தி

திருவள்ளூர் போக்குவரத்துக் கழகம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒரு பிரிவுக்கு ராஜீவ் காந்தியின் பெயரை வைப்பது பற்றி பரிசீலிக்கப்படும் என்று தமிழக முதல்வர் கூறியதாகச் செய்தி வெளியாகியுள்ளது. ராஜீவ் காந்தி இந்தியாவின் பிரதமராக இருந்தவர்; ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். இந்திய ஒன்றியத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு மாநிலத்துக்கும் மொழி, பண்பாடு மற்றும் சமுதாயத் தனித் தன்மைகள் உண்டு. இந்திய ஒன்றியத்தின் வலிமையையும்

ஒருமைப்பாட்டையும் பேணிக் காத்துக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் ஒவ்வொரு மாநிலத்துக்கும் உண்டு.

தமிழகத்தைப் பொருத்தவரை, திருவள்ளூர், இளங்கோ, கம்பர் இப்படிப் பலரை நினைவு கூர்ந்த அளவுக்குத் தொல்காப்பியரை யாருமே நினைவு கூரவில்லை. தொல்காப்பியருக்குப் பிறகு சிறந்த இலக்கண-இலக்கியக் கோட்பாடுகளை யாரும் இதுவரை தமிழுக்கு வழங்கவில்லை. தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கோட்பாடுதான் சங்க இலக்கியங்களின் வாழ்வுக்கு ஆணிவேராக இருந்து வருகிறது.

தமிழக அரசு புதிதாக நிறுவத் திட்டமிட்டிருக்கும் போக்குவரத்துக் கழகத்துக்குத் தொல்காப்பியர் போக்குவரத்துக் கழகம் என்ற பெயர் வைக்க தமிழக அரசு முன்வர வேண்டும். அத்துடன், தஞ்சையில் உள்ள தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தொல்காப்பியர் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் என்று பெயரிடத் தமிழக அரசு முன்வர வேண்டும். இந்த நற்செயல் தமிழக மக்களுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியையும் உள நிறைவையும் அளிக்கும். உடன், மக்களின் நன்றியும் அரசுக்கு உரியதாகும்.

-டாக்டர் இரா.கோதண்டராமன்,
புதுவை மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம், புதுவை

11.0 ஆப்பு

கடிதங்கள் அனைத்துமே வாசகர்களின் ஏற்பைப் பெறும் என்பதற்கில்லை. கடிதத்தில் இடம் பெற்ற செய்திகள் சில, எதிர்ப்புணர்வை உண்டாக்கலாம்; சில செய்திகள், பிழையாக அமையலாம். பொருந்தாத முடிவு சிலவற்றைக் கொண்டதாக இருக்கலாம். அத்தகு நிலையில் சான்றோர்கள் மறுப்புத் தெரிவிப்பது இயல்பு. இத்தகு கடிதங்களும் இதழ்களில் வெளியிடப்படும்.

சான்றாகச் சில:

1

விஜயநகர மன்னர்களின் தாய்மொழி கன்னடமே'

18-2-92 தினமணியில் மகாமகப் புண்ணிய காலம் என்னும் கட்டுரையில், தமிழ்நாடு, 14-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் விஜயநகர மன்னர்களின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது; அவர்களின் தாய்மொழி கன்னடந்தான் என்று குறிப்பிட்டிருந்தது தவறு என்றும் திருச்சியைச் சேர்ந்த தியாகராஜன் என்பவர் 4-3-92 தினமணியில் எழுதியுள்ளார். உதாரணத்திற்கு, 1503 முதல் ஆட்சி புரிந்த கிருஷ்ணதேவராயரின் ஆட்சிமொழி தெலுங்கு

என்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இடைப்பட்ட 150 ஆண்டுகளில் நடந்த வரலாற்று உண்மைகளை அறிவது அவசியம். 14-ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாடு முழுவதும் பாண்டியரின் ஆட்சிக்குட்பட்டு இருந்தது.

கி.பி. 1323-இல், தில்லி சுல்தானியர் மதுரையைப் பிடித்து ஆளத் தொடங்கினார்; பாண்டியர் பெரும் அவதிக்குள்ளாயினர். இக் காலக்கட்டத்தில் சிருங்கேரிச் சங்கராச்சாரியார், வித்யாரண்யரின் சீடர்களான ஹரிஹரனும் அவனது தம்பி புக்கனும் விஜயநகர ராஜ்யத்தை கி.பி. 1336-ல் ஸ்தாபித்தார்கள், இவர்கள் கன்னட மன்னர்கள். புக்கனின் மகனான கம்பணன் கி.பி. 1371-இல் மதுரையின் மீது படையெடுத்து, சுல்தானியர்களை ஒழித்தான்.

அன்றிலிருந்து தலைநகரம் விஜயநகரத்தின் கீழ் வந்தது. கன்னட மன்னன் கம்பணனது அரசியான கங்காதேவி, 'மதுரா விஜயம்' என்ற வடமொழி காவியத்தை இயற்றினார். இதில் தனது கணவனின் திக்விஜயம், கன்னட வீரர்களின் வெற்றிகள் இவற்றை விளக்கமாக எழுதி உள்ளார்.

இரண்டாம் ஹரிஹரனின் மகனான விருபாட்சனின் செப்பேடும், அவனது படைத் தளபதி முத்துத்தாண்ட நாயகனின் செப்பேடும் திருப்பனந்தாளில் கிடைத்துள்ளன. இவற்றின் காலம் கி.பி.1383. சிதம்பரம் கோவிலுக்கு அளித்த நிபந்தங்கள் பற்றி இவற்றில் கூறப்பட்டுள்ளன. செப்பேடுகளின் முதல் பகுதிகள் கிரந்தத்தில் உள்ளன: இரண்டாம் பகுதிகள் உலகத்திற்காகப் பொதுமொழியான கன்னடத்தில் எழுதப்படுவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. கி.பி.1423 முதல் 1446 வரை பிரபு தேவராயன் விஜய நகர மன்னனாக ஆட்சி புரிந்தான். இவனது காலத்தில் ஆந்திரத்தில் கிருஷ்ணா மாவட்டம், கலபட்டணம் என்னும் கிராமத்தில் ஸ்ரீநாதர் என்னும் தெலுங்குக் கவிஞர் இருந்தார். இவர் நியோகி பிராமணர்: பிரபு தேவராயனைச் சந்திக்க விஜயநகரம் சென்றார்: அரண்மனைக் காவலர்கள் தடுத்தனர். மனம் உடைந்த ஸ்ரீநாதர், உரத்த குரலில் தெலுங்கில் பாடலானார்.

"நான் மிகவும் துன்பத்தை அனுபவித்துவிட்டேன்; தினமும் ஒரு விதவை அளிக்கும் வெள்ளைப் பூண்டையும், பழைய சோற்றையும் தினம் வாழ்கிறேன்; சுவை என்றால் என்ன என்பதை மறந்து போயிற்று. இப்போது கன்னடிகளது உடையில் வந்து நிற்கிறேன். தாயே கன்னட ராஜலஷ்மி, உன்னுடைய ஸ்ரீநாதனிடம் தயை இல்லையா?" (தல்லி கன்னட ராஜ்ய லஷ்மி தயலேதா நின்னு ஸ்ரீநாதவு)

ஸ்ரீநாதரின் பாடலை கேட்டறிந்த மன்னன், அவருக்கு பொன்னும் பொருளும் வழங்கினான். கி.பி.1336 முதல் கி.பி. 1480 வரை கன்னடமே விஜயநகர மன்னர்களின் தாய்மொழியாகும் என்பதற்குச் சான்றுகள் பல உள்ளன. பிறகு அரசாண்டவர்களும் தெலுங்கு மன்னர்கள் ஆவார்கள். -குடந்தை என். சேதுராமன், கும்பகோணம்.

பாதல் சர்க்காரின் மீது நாடகம்

பரீக்ஷாவின் “மீதி சரித்திரம்” நாடக விமரிசனத்தில் வங்க நாடகாசிரியர் பாதல் சர்க்கார் பற்றி, நீங்கள் ஒரு தவறான பார்வையை வெளிப்படுத்தி இருக்கிறீர்கள். பாதல் சர்க்கார் பிற்போக்குத்தனம் நிறைந்த தத்துவார்த்தவாதி என்றும், அவருடைய நாடகங்கள் சீரழிவு தருகின்ற கலாச்சாரத்தின் அறிவுஜீவித் தோற்றத்தை அளிக்கின்ற மற்றொரு முகம் என்றும் நீங்கள் விமரிசித்திருப்பது உண்மைக்கு மாறானது. பாதல் சர்க்கார் தம்முடைய ஆரம்ப காலத்தில் எக்ஸிஸ்டென்ஷியலிஸம் மற்றும் நகரக் கலாச்சாரத்தின் பாதிப்பில் “பாக்கி இதிஹால்” (மீதி சரித்திரம்), “ஏபங் இந்திரஜித்” (பிறகொரு இந்திரஜித்) ஆகிய நாடகங்களை எழுதியது உண்மை. ஆனால் கிராமிய வாழ்க்கையின் கூறுகளை அவர் ஆராயப் புகுந்தபோது பெரும் சிந்தனை மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டு கிராமிய-நகர மதிப்பீடுகளின் இணைப்பாக, திரைகளற்ற, நெருக்கமான மூன்றாம் அரங்குக் கொள்கையை தம்முடைய நாடகங்கள்மூலம் பிரபலப்படுத்தினார். புதிய ஊர்வலத்துக்கான நம்பிக்கை தரும் “மிசில்” (ஊர்வலம்). வேர்கள் இழந்த நகரத்தானின் போலித்தனத்தை அம்பலப்படுத்துகின்ற நாடகமாகிய “போமா” (முனியன்) இந்தியப் பொருளாதார இயக்க வரலாற்றை நாடகமாக்கினார். “சுகபாட்ய பாரதேர் இதிஹாஸ்” (இன்பமயமான இந்திய வரலாறு). ரோமனிய அடிமைச் சமுதாயத்தை முன்னிறுத்தி இன்றைய அடிமைகளைப் பற்றி சிந்திக்கத் தூண்டும் “ஸ்பார்டகஸ்”, சந்தால் ஆதிவாசிகளின் எழுச்சியை ஆதாரமாகக் கொண்ட “பாஸிகபர்” (பழைய சேதி) ஆகிய நாடகங்கள் நாடக வடிவத்திலும், இயக்கத்திலும், சமூக கண்ணோட்டத்திலும் புதிய பார்வைகளை வழங்கிய நாடகங்கள் (முதல் இரண்டு நாடகங்கள் ஏற்கனவே பரீக்ஷாவால் நிகழ்த்தப்பட்டவை)

இந்நிலையில் பாதல்சர்க்கார் தாம் சொந்தம் கொண்டாடாத, தாம் கடந்துவிட்ட ஒரு தத்துவக் கண்ணோட்டத்துக்கு அவரைப் பொறுப்பாளியாக்குவது தார்மீகமானது அல்ல.

அதனால் அவருடைய பழைய நாடகங்கள் பொருளற்றவை என்று ஆகிவிடா. அவருடைய சிந்தனைப் போக்கின் ஊடே அவை மதிப்பிடப்பட வேண்டியவை. வெளிச்சமாகத் தெரியக்கூடிய ஒரு தேசத்தின் வரலாற்றுக்குப் பின்னால் ஒரு இருண்ட மீதி சரித்திரம் இருக்கிறது. மனிதர்களைச் செயல் இழக்கச் செய்யும் அந்த சோகமான மீதி சரித்திரம் மக்களைத் தற்கொலைக்கு அழைத்துச் செல்வது அல்ல. அது ஒரு விபத்து. ஆனால் நம்முடைய நிகழ்காலம் பற்றி வேறொரு பார்வை கொள்ள நம்மைத் தூண்டுவது. சாரப்பொருளின் இறுக்கம் நாடகத்தையும் பற்றிக்கொள்கிறது. ஆனால் நம் தமிழ் நாடகத்தில் சீரியஸான விஷயங்கள் அந்நியப்பட்டுப் போய்விடுகிற ஒரு சூழ்நிலையில் நாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். -ரெங்கராஜன், சென்னை-78

12. எதிர்ப்பும் மறுப்பும்

நிகழ்வு ஒன்று பற்றி ஒரு சாரார் எதிர்ப்புத் தெரிவித்துக் கடிதம் எழுதுவதும் உண்டு. அவ்வெதிர்ப்பில் உள்ள வலுவின்மையை எடுத்துக் காட்டி மறுப்பு வருவதும் உண்டு.

இலக்கீமத் திருட்டு.....

23-11-91 தினமணி 'தமிழ் மணி'ப் பகுதியில் 'பரிதிமால் கலைஞரின் பைந்தமிழ்ப் பணி' என்ற தலைப்பில் முத்து வேங்கடேசன் எழுதிய கட்டுரை ஒன்று வெளியாகியிருந்தது. தினமணியில் சுமார் ஒரு பக்க அளவுக்கு விரிந்து சென்ற அக்கட்டுரையின் முன்னுரையும் முடிவுரையும் நீங்கலாகப் பிற செய்திகள் அனைத்துமே ஒரே நூலிலிருந்து வரிக்கு வரி-வார்த்தைக்கு வார்த்தை அப்படியே பெயர்த்து எழுதப்பட்டிருந்தன. வித்வான் ந.சுப்ரமணியம் எழுதி, மதுரை பரிதிமால் பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக, 1950-ஆம் ஆண்டு வெளியான வி.கோ.சூரிய நாராயண சாஸ்திரியார்' என்பதுதான் அந்நூல். மேற்படி கட்டுரையின் ஒவ்வொரு பத்தியும் இந்நூலில் முறையே 13, 165, 25, 26, 28, 31, 32, 34, 36, 37, 164, 129, 81, 82, 133, 139, 141, 142, 97, 98, 99, 100 ஆகிய பக்கங்களில் அப்படியே இடம் பெற்றிருக்கக் காணலாம்.

மேற்படி நூலில் முத்து வேங்கடேசன், தான் எடுத்தது போக விட்டு வைத்திருந்த செய்திகளில் சிலவற்றைத் தொகுத்து 'சாஸ்திரியார் பற்றி மேலும் சில தகவல்கள் என்ற தலைப்பில் 'குளச்சல் வாசகர்' ஒருவர் எழுதிய கடிதம் (14-12-91) தமிழ் மணியில் (சங்கப் பலகை) வந்தது. தமிழ்மணி, சாஸ்திரியார் தொடர்பான இன்னொரு கடிதத்தை (28-12-91)யும் வெளியிட்டது. பிரேமா நந்தகுமார் எழுதிய அந்தக் கடிதத்தில் சாஸ்திரியாரின் 'மான விஜயம்' என்னும் நாடகத்தைத் திறனாய்வு செய்திருந்தார். அக்கடிதத்தின் தொடக்கத்தில் 'விரித்தால் பெருகும் என்று கருதியே முத்து வேங்கடேசன் மான விஜயம் பற்றி விளக்காமல் விட்டிருக்க வேண்டும்.' என்று பெருந்தன்மையோடு கூறியிருந்தார். அவருக்குக் கட்டுரையாசிரியர் வேங்கடேசனின், 'கட்டுரை ரகசியம்' தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை.

முத்து வேங்கடேசன், 'தமிழ்மணி' (11-1-92) சங்கப் பலகையில் எழுதிய இன்னொரு கடிதத்தில், "பரிதிமால் கலைஞர் பற்றி அடியேன் எழுதிய கட்டுரை ஏறத்தாழ ஒரு முழுப்பக்கம் தமிழ்மணியில் வந்தது. மேலும் சில தகவல்கள் உள்ளன என்றும் எனக்குத் தெரியும். விரிவு அஞ்சியே சுருக்கமாக எழுதினேன். அதுவே தமிழ்மணியில் ஒரு பக்கம் வந்துவிட்டது" என்கிறார்.

ஒருவர் அரும்பாடுபட்டு எத்தனையோ நாள்கள் தூக்கம் விழித்து எழுதிய நூலிலிருந்து செய்திகளைப் பிட்டுப் பிட்டு ஒரே இரவில் கட்டுரை படைத்ததோடு இப்படியொரு கடிதத்தையும் எழுதியிருக்கிறாரே!

நூற்றுக்கணக்கான நல்ல நாணயங்களுக்கிடையே, நமக்குத் தெரியாமல் ஒரு கள்ள நாணயமும் கலந்துவிடுவது சகஜம், எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாக இருந்தாலும் கண்களை ஏமாற்றிவிட்டு இந்தக் 'கள்ள நாணயங்கள்' வந்து சேர்ந்து விடும். இந்தப் போக்குத் தவறானது.

இந்த அளவுக்கு இலக்கியத் திருட்டு நடத்துபவர்களைத் தோலுரித்துக் காட்டத்தான் வேண்டும் செய்யத் தவறினால் அது நாம் தமிழ் மொழிக்குச் செய்யும் துரோகமாகத்தான் இருக்கும்.

மா. நயினார், பாலக்காடு
தினமணி சுடர் (15-2-92)

இக்கடிதத்திற்கு மறுப்பாகப் பின்கண்ட கடிதம் உள்ளது

'மேற்கோள் கட்டுரை'

'உயர் தனிச் செம்மொழி' என்று உலகுக்கு எடுத்துக் காட்ட, தமிழுக்கு முதன் முதலில் வரலாறு எழுதியவர் பரிதிமால் கலைஞர் என்பதைத் 'தமிழ்மொழி வரலாறு' என்ற அவர் நூல் மூலம் அறிந்தேன். அவர் தமிழ் தனிமொழி என்பதை எவ்வாறு நயமாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார் என்பதை மேற்கோள் காட்டி எழுதியுள்ளேன்.

பரிதிமால் கலைஞர் வாழ்வில் ஏற்பட்ட சுவையான சம்பவங்களை அவரைப் பற்றி இதற்கு முன்பு எழுதியவர்கள் சொன்ன செய்திகளை ஆதாரமாக வைத்துத்தான் எழுதமுடியும்.

பண்டிதமணி, ந.மு.வே.நாட்டார், சா.கணேசன் போன்றோரின் சிறப்பை விளக்கும் வரலாற்றுக் கட்டுரைகள் தமிழ்மணியில் வெளிவந்துள்ளன. அவை, இட்டுக்கட்டி சுற்பனையாக எழுதப்பட்டவை அல்ல, பல நூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டும், நேரடி அனுபவங்களைக் கொண்டுந்தான் அவை எழுதப்பட்டுள்ளன. மேற்கோள் காட்டிச் சில செய்திகளைக் கூறும்போது அவற்றைத் 'திருட்டு' என்று களங்கப் படுத்துவது முறையன்று. அது ஓர் ஒப்பிட்டு ஆய்வு.

புலவர் முத்து. வேங்கடேசன், திருமயம்-625 507.

தினமணி சுடர் 7-3-93

இவ்வாறு சூடும் சுவையும் கொண்ட கடிதங்கள் இதழ்களில் அடிக்கடி வருகின்றன. வாசகர்களுக்கு இக்கடிதங்கள் விருந்து படைக்கின்றன என்று சொல்லலாம். சிற்றிதழ்களில் மறுப்புக் கடிதங்கள் தனி இடம் பெறுகின்றன.

13. ஏபாதுக் குறைபாடுகள் பற்றிய கடிதங்கள்.

எளிய மக்களைப் பாதிக்கின்ற பொதுக் குறைப்பாடுகள் ஏராளமாக உள்ளன. அன்றாட வாழ்வை உறுத்துகின்ற சிக்கல்கள் இவை, நாடு முழுவதிலும் பரவியுள்ள நிருவாக நோய்கள் இவை. ஆட்சியில் உள்ள அலுவலர்களின் கவனக் குறைவால் ஏற்படுபவை. எடுத்துக் காட்டாகச் சில:-

குடிதண்ணீர் வழங்காமை- போதிய அளவில் கிடைக்காமை, நாள்தோறும் கிடைக்காமை.

சுகாதாரக் கேடானவை--கழிவுநீர் அடைப்பு--சுற்றுப் புறச் சூழல் பாதிப்பு-

பேருராட்சிகளில் நிலவும் குறைகள்--குடிநீர், கழிவு நீர் முதலியன -- நகராட்சி பாராமுகம்.

சாலை வசதிகள் இன்மை.

பேருந்து வசதிகள் போதாமை- அல்லது இன்மை.

மின் வசதி போதாமை-விளக்குகள் இன்மை.

போக்குவரத்துக் கழகங்களின் குறைகள்.

கொசுத் தொல்லை.

பேருந்து நிலையம் தேவை.

பள்ளிகளில் வசதியின்மை-ஆசிரியர் பற்றாக் குறை-இடிந்து விழும் பள்ளிக்கூட அறைகள்

ஆற்றில் பாலங்கள் தேவை-

ரயில் வசதி தேவை.

குறிப்பிட்ட தெருவினர், குடியிருப்போர், பேட்டையினர், ஊரார் தமக்கு ஏற்பட்டுள்ள பொதுக் குறைபாடுகளை இதழ்களுக்கு எழுதியனுப்புகின்றனர். 'வாயுள்ள பிள்ளைதான் பிழைக்கும' 'தட்டுங்கள்! திறக்கப்படும்! கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும்!' என்ற பழமொழிகளை எண்ணி எழுதும் கடிதங்கள் இவை. மக்களாட்சி முறையில் பொது மக்களுக்கு உள்ள உரிமை இது. கீழ் மட்ட அலுவலர் ஒருவரின் கவனக்குறைவால் ஏற்பட்ட சிக்கல் ஒன்று, மேல் அலுவலரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும்போது, அச்சிக்கலைத் தீர்க்க வாய்ப்பும் நேருகின்றது.

இத்தகு கடிதங்களை யார் எழுதலாம்?

பெரும்பாலான குறைகள், வட்டார அளவிலானவை எனவே பாதிக்கப்பட்ட தனி மனிதரோ, பொதுநல அமைப்போ, அரிமா சங்கம் முதலியனவோ வணிகர் சங்கம் முதலியனவோ எழுதலாம்.

கடிதங்கள் மிகச் சுருக்கமாக அமைய வேண்டும். சொல்ல வந்த செய்தியைத் தெளிவாகவும் எழுத வேண்டும். யாரைப் பற்றியும் தனிப்பட்ட முறையில் இகழ்வாக இருக்கலாகாது. இனவெறி, சாதிவெறி முதலியவற்றை எழுப்புவதாக அமையலாகாது. மனித நேயத்துடன் கடிதம் வரையவேண்டும். குறிப்பிட்ட துறையில் பட்டறிவு உள்ளவர்களே கடிதம் எழுத முந்தவேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டாகச் சில கடிதங்கள்:

(1) சீபுரூந்து ஊசு சீணடி...

எங்கள் கிராமம் மாமல்லபுரத்திலிருந்து சுமார் 5 கி.மீ. தூரத்தில் கல்பாக்கம் செல்லும் சாலையில் அமைந்துள்ளது. எங்கள் கிராமத்தில் அருள்மிகு சின்னமுத்து மாரியம்மன் கோயில் உள்ளது. பக்தர்கள் வெள்ளி, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் வந்து வழிபட்டுச்செல்கின்றனர். ஆனால் சென்னை-கடலூர் செல்லும் பேருந்துகள் எங்கள் கிராமத்தில் நிற்பதில்லை. மேலும் சென்னைக்கு எங்கள் கிராம மக்கள் அலுவல் காரணமாகவும். கல்வி பயில் மாணவ மாணவியர் வருவதற்கும். சென்னை கடலூர் பெரியார் பேருந்து எங்கள் கிராமத்தில் நின்று செல்வதற்கும் பெரியார் போக்குவரத்துக் கழகம் ஆவன செய்தால் அதன் மூலம் மூன்று கிராமங்களில் வாழும் மக்கள் பயன்பெறுவார்கள். எனவே பெரியார் போக்குவரத்துக்கழக அதிகாரிகள் ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆர். முருகேசன். கடம்பாறு.

(2.) பாலம் சீலை

தருமபுரி வட்டம் நல்லம்பள்ளியிலிருந்து லலிகம் கிராமத்திற்குச் செல்லும் சாலையும் நார்த்தம்பட்டி ஏரிக்கரையின் மேல் செல்லும் சாலையும் மிகுந்த சேதமடைந்து குழிகள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. இரண்டு பேருந்துகள் நேருக்கு நேர் வந்து ஒதுங்கிச் 'செல்கையில் பேருந்து குடை சாய்ந்து பள்ளத்திலோ, ஏரி நீரிலோ விழுந்துவிடுமோ என்று அச்சப்படும் நிலையில் உள்ளன. இவ்விடத்தில் ஒரு சிறு பாலம் அமைத்தால் பேருந்து பள்ளத்தில் இறங்காமல் செல்லமுடியும். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் கவனிப்பார்களா?

பிரியதர்சனி

விஸ்வநாதன்,

குமாரசுவாமிபேட்டை

(3) கடிப்பறை ஊசு

வாணியம்பாடி இந்து மேல்நிலைப்பள்ளி விளையாட்டு மைதானத்திற்கு மேற்குப் புறம் பல குடும்பங்கள் வசித்து வருகின்றன. இவர்கள் அடிப்படை

வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் கழிப்பறை வசதி இவர்களுக்கு இல்லை. இதனால் பகல் நேரங்களில் பெண்களும் வசதியானவர்களும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இங்கு கழிப்பறை ஒன்றினைக் கட்டி இவர்கள் குறையினைத் தீர்க்குமாறு நகராட்சியினரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

--ராதாகிருஷ்ணன், வாணியம்பாடி

(4.) தானியங்கிச் சிக்னல் தோலை

ஈரோடு நகரில் அரசு மருத்துவமனை அருகில் உள்ள (நான்கு ரோட்டில்) இரவு பகல் எந்த நேரமும் போக்குவரத்து அதிக அளவில் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. இப்போக்குவரத்தைச் சரிசெய்ய ஒரு காவலர் இருந்து கொண்டே இருக்க வேண்டிய நிலை உள்ளது. கொளுத்தும் வெயில் என்றும் பாராமல் இவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்தாக வேண்டிய நிலை உள்ளது. இந்த இடத்தில் எந்த நேரமும் போக்குவரத்து இருப்பதனால் இங்கு தானியங்கி சிக்னல் அமைக்க வேண்டும். மேலும் இந்த இடத்தில் சரியான நிழற்குடை கூட இல்லாத நிலையும் உள்ளது. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

--ஹரி. வித்தியாதரன், ஈரோடு-11.

(5.) பக்தர்களுக்குக் குடிநீர் இல்லை

சேலம் அம்மாபேட்டை சாலையில் உள்ளது காளியம்மன் திருக்கோயில். இங்கு குடிநீர் வசதி இல்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் இக் கோயிலில் ஒரு பக்தரால் தனி பைப் லைன் போடப்பட்டது. ஆனால் குடிநீரைச் சேமித்து வைக்க மேல்நிலைத் தொட்டி இல்லை. இத்தொட்டி அமைக்க மற்றொரு பக்தரால் நடந்த ஏற்பாடுகள் பாதியில் நின்றுவிட்டன. இரண்டு ஆண்டாக வரும் நகராட்சி குடிநீர், அருகிலுள்ள கடைக்காரர்களுக்குப் பயன்படுகிறதே தவிர, பக்தர்களுக்குப் பயன்படுவதில்லை. மேல்நிலைத் தொட்டி அமைத்து, கோடைக் காலத்தில் பக்தர்களின் தாகம் தீர்க்க நிர்வாகம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அத்துடன், கோயிலின் அருகில் ஒரு வேகத் தடையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

--அறிவொளி, சேலம்-1.

(6.) சாக்கடை நீர்ச் சிக்னல் தோலை

கரட்டாங்காடு-புதூர் பாதையில் அமைந்துள்ள புதுக்காடு பொது மக்கள் சார்பாக கடந்த ஜனவரி மாதம் ஆராய்ச்சி மணி பகுதியில் ஒரு கடிதம் வெளியாகியிருந்தது. 'ஹிந்து ஜின்னிங்' எதிர்ப்புறத்தில் எ உள்ள குடியிருப்பின் சாக்கடை நீர்ச் சாலையில் செல்வதாக அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இது வெளியானதும், நகர அதிகாரிகள் பார்வையிட்டனர். குடியிருப்போர் சார்பில் தற்போது சாக்கடை கட்டப்படுகிறது. அதனால், எங்கள் விதிகளுக்கருகில் சாக்கடை நீர் தேங்கி வருகிறது.

ரேவதி பிரிண்டிங் என்ற இடத்துக்கு அருகே தூர்நாற்றம் வீசுகிறது. கொசுத்தொல்லை அதிகரித்து வருகிறது. எனவே சாக்கடை நீர் செல்ல நிரந்தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

--ஆர். மணிகண்டன், புதுக்காடு, திருப்பூர்.

(7.) மத்லூர்ஸ் புதிய பஸ் நிலையம் தேவை

தர்மபுரி மாவட்டம் பர்கூர் தொகுதியில் உள்ள மத்தூருக்கு பாண்டிச்சேரி, பெங்களூர், சென்னை, சேலம், மேட்டூர், கோவை கரங்களிலிருந்து அதிக பஸ்கள் வருகின்றன. தற்போது உள்ள பஸ் நிலையம் சிறியதாக உள்ளது. ஆகவே மத்தூர் ஏரி அமைந்துள்ள இடத்தில் புதிய பஸ் நிலையம் ஏற்படுத்த அரசு முன்வரவேண்டும்.

--எம்.ஏ. மூர்த்தி. திருநாவுக்கரசு, மத்தூர்.

நன்றிக் கடிதங்கள்.

குறிப்பிடத் தக்க கடிதங்கள் இவை. இதழ்களில் ஆயிரமாயிரம் குறைகளையே படித்துப் படித்துச் சேர்ந்து போனவர்களுக்கும் புத்துணர்ச்சி தருவன. குறைபாடுகளையே தெரிவிக்கின்ற வாசகரின் கடிதங்களைப் பார்த்து உடன் நடவடிக்கை எடுத்துக் குறைபாட்டைத் தீர்த்துவிட்டு அத்தகவலை இதழ்களுக்கு, நிறுவனங்களும், அலுவலகங்களும் பதில் கடிதங்கள் மூலமாகத் தெரிவிப்பதும் உண்டு. அவ்வாறு குறை தீர்த்தவர்களைப் பாராட்டி நன்றி கூறும் பண்பாட்டையும் வாசகர்கள் மேற்கொள்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட நன்றிக் கடிதங்களை இதழ்கள் வெளியிடும்போது, குறைபாட்டைத் தீர்க்க அலுவலர்கள் எவ்வாறு செயல்பட்டனர் என்பதை அவ்வத்துறையினர் எடுத்துக் கூறுவது ஒருபுறம்! மறுபுறம், நன்மையடைந்த வாசகர்கள் எழுதுங் கடிதங்கள். "இரவு பகல் என்று பாராமல் உழைத்தனா", "இனி இக்குறைகள் நேரா வண்ணம் நடவடிக்கை எடுப்பதாக உறுதி கூறி உடனடி நடவடிக்கை எடுத்தனர்", "உடன் பணியிடம் நிரப்பப்பட்டது" என்ற முறையில் வரும் கடிதங்கள், மக்களாட்சி மாண்பினை புலப்படுத்தும் உரைகற்களாக உள்ளன. குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூறுவது மக்கள் உரிமை. அவற்றை வெளியிடுவது இதழ்களின் உரிமை. குறைபாடுகளை உடனுக்குடன் களைவது பொறுப்பான அலுவலர்களின் கடமை. அலுவலர்களின் பொறுப்புணர்ச்சியை நன்கு வெளிப்படுத்துபவை நன்றிக் கடிதங்கள்

சான்றாகச் சில கடிதங்கள்:

9 ஜூன்

"தலைமையாசிரியரின்றி செயல்படும் பள்ளி" என்ற தலைப்பில் 26-11-91-ல் கடிதம் வெளியானது. உடன் அரசின் கவனத்தை ஈர்த்துத் தலைமையாசிரியர் பணியிடம் நிரப்பப்பட்டதற்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன்.
—ஆர் வேடியப்பன், இளங்குன்னி,
(தினமணி 3-4-92)

திரு.வி.க நகர் சாக்கடைகள், மின் விளக்குகள் பற்றி வெளியான கடிதத்திற்கு நகராட்சி அதிகாரிகளால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு விட்டது. தக்க சமயத்தில் நடவடிக்கை எடுத்த நகராட்சிக்கும், தினமணி ஆராய்ச்சி மணிக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி.

--ம.கல்யாணராமன், விருத்தாசலம்

13-2-92 அன்று தெருவிளக்கு எரியுமா? என்ற தலைப்பில் இப்பகுதியில் வெளியான கடிதத்திற்கு அதிகாரிகள் இரவு பகல் என்று பாராமல் சாமி தெரு, வாத்தி கந்தன் தெரு, வெங்டாசலம் தெரு, ஆரணி முத்துத் தெரு, அவதானம் தெரு, ராகவ தெரு அங்காளம்மன் கோவில் தெரு முதலிய தெருக்களில் உள்ள விளக்குகளை எரிய விட்டுள்ளனர். அவ்வபோது வரும் கேபிள் பால்ட் இனி வராமல் பார்த்துக்கொள்ளத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதாக உறுதியளித்துள்ளனர்.

எமது நீண்டகால கோரிக்கையினை ஆராய்ச்சிமணிப் பகுதி வாயிலாக நிறைவேறியதற்கு எமது நன்றியினையும் இது போன்ற தங்கள் ஆராய்ச்சி மணிப்பகுதி சில சாதனைகள் படைக்க எமது வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இரவுபகல் பாராமல் உழைத்த அதிகாரிகளுக்கும், பணிபுரிந்த தொழிலாளர் தோழர்களுக்கும் எமது நன்றியினை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

--சி. குணசேகரன், மணலி.

13-3-92 அன்று ஆராய்ச்சிமணிப் பகுதியில், "உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் அத்தியாவசியத் தேவைகள்" என்ற தலைப்பில் வெளியான கடிதத்திற்குத் தற்போது இரண்டு தாற்காலிகச் சிறுநீர் கழிப்பிடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. அதே போல, பள்ளியில் மார்க் நுண்துளைப் பம்பு ஒன்றும் நிறுவி, ஏற்கனவே பழுதடைந்த மற்றொரு கைப்பம்பையும் புதுப்பித்து இருக்கிறார்கள். குன்றின்மேல் இட்ட விளக்குப் போல் வெளியிட்டுக் குறைதீர்த்து வெளியிட்ட ஆராய்ச்சிமணிக்கு எங்கள் ஊர்ப் பொதுமக்கள் சார்பாகவும், எங்கள் பொதுநல அமைப்பின் சார்பாகவும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

மழுவராயநல்லூர்.

23-1-92 அன்று வெளியான 'ஆராய்ச்சிமணிப்' பகுதியில் "கச்சேரி தெரு நிறுத்தத்தைப் பயன்படுத்தலாமே" என்ற தலைப்பில் வெளியான கடிதத்திற்கு அதிகாரிகள் உடனே நடவடிக்கை எடுத்து மேற்படி நிறுத்தத்தில் அனைத்துப் பேருந்துகளும் நின்று செல்கின்றன. தினமணிக்கும், நடவடிக்கை எடுத்த அதிகாரிக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிதம்பரம்

--தில்லை. திருவாதிரை,

தினமணி 10-4-92

வழங்கியிருக்கின்ற சான்றிதழைப் பற்றி... (தொடர்ச்சியாக வரும் செய்தி...)

வழங்கியிருக்கின்ற சான்றிதழைப் பற்றி... (தொடர்ச்சியாக வரும் செய்தி...)

வழங்கியிருக்கின்ற சான்றிதழைப் பற்றி... (தொடர்ச்சியாக வரும் செய்தி...)